

Zmarły człowiecze

przy grobie

t.: Fr.Karpiński. XVIII w.

1. Zma - rły czło - wie - cze, z to - bą się że - gna - my;
2. Wra - casz do zie - mi, co ma - tką twą by - ła,
3. Nie - dłu - go, bra - cie (siostr), z to - bą się uj - rzy - my!
4. Bo - że, ten zmar - ły w do - mu Twym prze - by - wał,

Przyj - mij dar smu - tny, któ - ry ci skła - da - my:
Te - raz cię stra - wi, nie - da - wno ży - wi - ła;
Ju - żeś tam do - szedł (doszła), my je - szcze i - dzie - my;
Żył w Two - jej wie - rze, Twej po - mo - cy wzy - wał;

Tro - chę na grób twój po - rzu - co - nej gli - ny
Tak dro - ga ka - żda, któ - rą czło - wiek cho - dzi,
Trze - ba ci spo - cząć po skoń - czo - nym bie - gu,
Że na Twej ła - sce wspie - rał się bez - pie - czny,

Od twych przy - ja - ciół i od twej ro - dzi - ny.
Na ten dzie - dzi - niec wszy - stkich nas wy - wo - dzi.
Lecz zno - wu wsta - niesz, boś tu na no - cle - gu.
Daj du - szy je - go od - po - czy - nek wie - czny.